

İSPA TURİZM TEŞEBBÜSÜMÜZÜN ANA FAALİYETLERİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

İspa Turizm, Hakyol Eğitim Dostluk ve Yardımlaşma Vakfımızın “dostluk” gayesini tahakkuk ettirmek için kurduğumuz vakfımıza ait bir yan kuruluştur.

Tabii ticarî bir faaliyet yapmaktadır. Çünkü kurulan müesseseler ticarî şartları düşünmediği takdirde devam edememektedir. Mesela Türkiye’de bizden önce yüzlerce aylık mecmua çıkmıştır ama hepsinin ömrü kısa olmuştur. Çok kısa olmuştur, nihayet iki sene dayanabilmişlerdir, ondan sonra ortaya koydukları sermayeyi tamamen tüketip faaliyetlerini tatil etmek zorunda kalmışlardır.

Biz bu gerçeği gördüğümüz için dinî bir hizmet gayesiyle, Allah’ın rızasını kazanalım diye kurduğumuz müesseselerin asıl amacı ticarî olmadığı halde [ticaret yapıyoruz.] Asıl amacı para kazanmak değil, çünkü hepimizin şahsen paraya ihtiyacı yok. Yani bunu kuran insanların paraya ihtiyacı yok, bilakis parası olup da “Bu parayı nereye harcayabiliriz? diye düşünen insanlar çoğu.

Bizim bu müesseseleri kurmaktan gayemiz uhrevî olmakla beraber, dünyada yaşadığımız için dünyanın şartlarına intibak ederek faaliyeti götürmek mümkün olduğundan ticari yönünü de düşünüyoruz ve bir denge meydana getirmeye çalışıyoruz.

a. İspa Turizm Faaliyetinin Amacı

Bu İspa teşebbüsümüzün ana faaliyetleri hac seyahatleri iken, hac seyahatlerindeki bir takım sebeplerden dolayı, bir de tabii oturmuş müessese olmanın verdiği avantajlarla, faaliyetlerini genişletmeye başlamıştır. Bu genişletilmiş faaliyetlerimizden bir tanesidir. İspa şirketi hac organizyonunun dışında başka şeyler de, başka seyahatler de yapmaya başlamıştır.

Bu onlardan birisidir.

Evet, buraya gelenlerin bir kısmı isterse umre de yapabilir diye planlanmıştır ama yapmadan dönecekler de vardır. Ama bu seyahatlerdeki amaçlarımızın ana temelinde yatan sebep Hakyol Vakfımızın “dostluk” maddesidir. Yani mü’minlerin mü’minlerle tanışması lazım, yakından tanınması lazım. Mısır bizi tanımıyor, biz Mısır’ı tanımıyoruz.

Aralarımızda münasebetler yok, ilgiler soğuk, belki propagandalar ters.

“Bakalım biz bir gidelim Mısır’ı görelim, halkın içine girelim, Mısır’ın derinliklerine gidelim bir dolaşalım, bakalım bu insanlar nasılmış?” [dedik ve bu seyahati düzenledik.]

Görüyorsunuz pırıl pırıl insanlar, gayet iyi insanlar yani halk olarak seviyorsunuz. Mesela biz Kahire’de kaldığımız oteldeki otelin sahibini de sevdik personelini de sevdik, sanıyorum onlar da bizi sevdiler. Sonra şu üç tane gemisi, üç tane otobüsü olan şu şirkette, bundan da memnun kaldık. Bunların personeli de bizden sanıyorum memnun kaldılar. Yani bizim burada ezan okumamızdan, namaz kılmamızdan, dinî bir gruba hizmet etmiş olmaktan onlar da mutlular, memnunlar.

Biz bu seyahatlerden çok gayeler, çok amaçlarımız var, onları elde etmeyi düşünüyoruz. Bunlardan birisi görgü ve bilgimizi arttırmaktır; Bakalım İslam ülkeleri nasılmış? Mısır nasıl bir diyarmış? bunu görmüş oluyoruz. Bunun ötesinde de tabii bu tecrübelere dayanarak, “Yapabileceğimiz diğer İslamî

faaliyetler nelerdir?” diye onları tespit edeceğiz.

Muhterem kardeşlerim!

Kendi içimize dönük gayelerimizden biri de biribirimizi tanımaktır. Yani biz bir camia-yız, bir ihvan kümesi, topluluğu ve grubu durumundayız. Fakat işte ancak belirli zamanlarda biribirlerimizi görüyoruz, ondan sonra da uzun zaman biribirimizden ayrı kalıyoruz. Bu gibi seyahatlerde bir taraftan beyler, bir taraftan hanımlar, bir taraftan da çocuklar biribirlerini daha yakından tanımış oluyorlar, samimiyet daha derinleşmiş oluyor. Biribirimizi böylece daha iyi anlamış ve biribirimizle daha iyi, elele, bünyân-ı mersûs gibi safımızı sıklaştırmış, bir muhabbet bağlantısını kuvvetlendirme çalışması yapmış oluyoruz.

Bu seyahatlerden amaçlarımızdan bir tanesi de eğitimidir. Yani seyahat esnasında bir şeyler almak vermek, öğrenmek ve eğitmektir. Bizim mesela Avustralya seyahatimizde yaptığımız eğitim çalışmalarında katılanlar yüzlerce oluyordu. Bu seyahatte biz bir müddet koyduk, şu zamana kadar müracaat edilsin, dedik. Bizim halkımız, kardeşlerimiz za-

man meselesini ve sözün önemini ve inceliğini geç anlıyorlar. Şimdi biz burada bu şirketlerle bağlantı yapabilmek için önceden kontenjanın ne olduğunu bilmek zorundaydık.

“Şu tarihe kadar kim müracaat edecek?” dedik ve bir sınır koyduk. “Şu tarihe kadar.” [dedik ve] o tarihe kadar gelenlerle buradaki müracaatlarımızı yaptık. Ondan sonra, neden sonra işi anlayıp da biz de gelmek istiyoruz diyenler oldu ama tesis edilmiş olan anlaşmaların üstüne onların arzularını yerine getirmek mümkün olmadı.

Şimdi benim gördüğüm şudur ki biz bu toplantıları, bu seyahatleri herhalde önümüzdeki seneler tekrar edeceğiz. Çünkü gerçekten şahsen kendimiz, kendi para gücümüze dayanarak tek başımıza böyle bir seyahati yapamayız. Yani bu seyahati tek başımıza yapmak istediğimiz zaman hem bu kadar ucuza çıkartamayız hem de zaten yapamayız. Yani korkarız, yabancılık çekeriz. Bu kadar mesela ben bir ara düşündüm, “Ya gemiye biniyoruz, yani yabancı bir diyarda. Tek başıma olsam ne yaparım? Nasıldır bu ülkenin şartları?”

Hani Türkiye'nin Doğu Anadolu'su var mesela, değil mi?

Bilmiyoruz. Ama böyle grup halinde olunca insan daha müsterih olarak böyle çalışmalarını yapabiliyor.

Ben bunların çok güzel ve faydalı olduğunu düşünüyorum.

Tabii gezmenin, seyahat etmenin Kur'ân-ı Kerîm'de de, "Yeryüzünde gezin dolaşın." diye tavsiyesi vardır. İbretle gezmek bakımından önemi vardır ve biz burada bir de ibretlerin en büyüğünü görmüş oluyoruz. Tanrılık davasında bulunmuş olan bir melûnü bir takım melûn zihniyet mensubu eski sapık medeniyetleri görmüş oluyoruz.

b. Eski Mısırların Sapıklık Derecesindeki Tanrı İnanışları

Bu heriflerin şimdi kâğıtlarını incelerken gördüm timsah tanrıları varmış. Eski Mısırlıların timsah başlı insan vücutlu timsah tanrısı. Şahin başlı insan vücutlu, Horus adlı bir başka tanrıları var. Köpek şeklinde bir başka tanrıları var. İnek şeklinde bir başka tanrıları var. Boynuzlarının arasında güneş, vesaire filan.

Sapıklığın her çeşidi var. Allah'tan gayri her şeye, sübhânallah, maalesef tapınmışlar. Bu da bir ibrettir yani "Yeryüzünü gezin de eski kavimlere neler olduğunu görün!" diye Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de bize tavsiye buyurmuş olduğu için, bir taraftan da bu tavsiye gereği görmüş ve gezmiş oluyoruz. Eğer biz bu seyahatleri çok daha önceden yapabilseydik, mesela iki asır önceden böyle bir zihniyetle bu seyahatleri yapabilseydik belki çok daha başka sonuçlara ulaşabilirdik. Yani belki Avustralya İngilizlerin değil de bizim olurdu. Türkiye'nin on misli büyüklüğündeki koca Avustralya kıtası. Belki Güney Amerika'da bayağı bir genişleme birşey sahibi olabilirdik. Belki Afrika'da çok büyük imkânlara sahip olabilirdik. Bu böyle olduğu gibi bizim şimdi başlamış olmamız da bundan 50 -100 sene sonra, 200 sene sonra için bir temel atmadır. Ben meseleleri küçük zaman birimleri içinde görmüyorum, yani geçmişten ileriye doğru büyük meseleler olarak görüyorum ve ana düşüncelerimizi bunlara göre ayarlamalıyız diye düşünüyorum.

Bu düşünme arasında mesela bizim öğrencilerimize tavsiye ettiğim birşey vardı.

Demiřtim ki her biriniz dünya üzerindeki bir bayrağı, bir ülkeyi kendinize inceleme konusu seçin. Uganda olabilir, Güney Afrika olabilir, Zaire olabilir, Filipinler olabilir, Brezilya olabilir, Peru olabilir. Bir yeri seçin, o ülkeyi yakından tanıyın, o ülkenin dilini, tarihini, kültürünü đrenin. O ülkeye mümkünse gidin, seyahat edin, “O ülkede ben müslüman olarak ne yapabilirim?” diye kafa yorun, düşünün. İslâm namına, “Ben müslümanım ve bu ülkeye yönelik İslm faaliyetleri tanzim etmekle sorumlu kimseyim.” diye düşünün. Ve düşünün mesela bizim Peru ile ilgili hiçbir ilgimiz, hiçbir sevgimiz, hiçbir teşebbsmz yoktur herhalde. Ben bilmiyorum. Güney Amerika Türkiye için çok böyle Őey, [uzak]. Ama Orta Amerika’da, mesela hayret ettim ilk öğrendiğim zaman, nüfusunun bayağı böyle önemli bir kısmı müslüman olan ülkeler var. Guyana’lar filan var, yüzde otuz bilmem kaı müslüman haberimiz yok. Yani Orta Amerika’daki, Güney Amerika’nın tam böyle kuzeylerine rastlayan yerlerde. Trinidad var galiba. Bir takım böyle isimler var, ki bilmiyoruz, sadece ismini biliyoruz. İsmi bile doğru bilmiyoruz. E orada müslüman kardeş-

lerimiz var. Müslüman kardeşlerimiz yoksa oraya İslâm'ı götürmemiz, İslâm'ı anlatmamız, İslâm'ı bildirmemiz, İslâm'ı temsil etmemiz lazım. O bakımdan bu seyahatleri ben bir keyfî ve zevkî neşelenme, tatil etme seyahati olarak görmüyorum. Ciddi dinî, ticarî, iktisadî ve kültürel sonuçlar ortaya çıkartabilecek çok mühim teşebbüsler olarak görüyorum. Allahu Teâlâ hazretlerinden niyazım, temennim müslümanları birleştirmesi, müslümanlar arasındaki dostluk bağlarının kuvvetlenmesi. Bizim de ömrümüz boyunca Allahu Teâlâ hazretlerinin bize ihsan ettiği bu mübarek dine en güzel tarzda hizmetler üretebilmemiz, müslümanlara en güzel hizmetleri yapabilmemiz. Gayrimüslimlere de İslâm'ı en iyi tanıtacak temsil hizmetlerini, kültürel hizmetleri, çalışmalarını yapabilmemizdir.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
21 Şa'bân 1415 / 22.01.1995
Mısır

[Bütün DİĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'A PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü